

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/63/2015
Identifikačné číslo spisu: 3110011158
Dátum vydania rozhodnutia: 22.09.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:3110011158.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. septembra 2015 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libor Duľu a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci proti obvinenému A. S. pre zločin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. c) Tr. zákona, o dovolaní obvineného A. S. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne dňa 9. januára 2013, sp. zn. 2To 113/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného A. S. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 20. júna 2012, sp. zn. 1T 88/2010, bol obvinený A. S. uznaný za vinného zo zločinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 5. mája 2010 v časovom intervale od 17.30 hod. do 18.30 hod. spoločne s Z. L., ktorý bol vylúčený na samostatné konanie, v priestoroch cintorína v obci Bohunice, okres Ilava, vedľa hrobu bez čísla označenia, odcudzili pri plote voľne na sebe odložené náhrobné pomníkové mramorové dosky, prskanej šedej farby, a to dve o rozmere 2220 mm x 730 mm x 30 mm a jedna o rozmere 2160 mm x 730 mm x 30 mm, a to tak, že obvinený 1/ A. S. zaparkoval svoje motorové vozidlo VW - Transportér, červenej farby, EČ: R.-W. pri plote vedľa mramorových platní a ostal stáť pri tomto vozidle a dával pozor, zatiaľ čo obvinený 2/ Z. C. s obvineným Z. L. odstránili plot na určenom mieste a obaja postupne všetky platne preniesli do uvedeného odparkovaného vozidla, následne osadili časť plota v priestoroch tohto cintorína, nastúpili do vozidla a všetci traja odišli smerom do obce E. k rodinnému domu č. XXX, kde obvinený 1/ A. S. nacúval s uvedeným vozidlom do svojho dvora a za pomoci obvinených Z. C. a Z. L. vyložili dané náhrobné dosky k plotu tohto rodinného domu, ktoré tam opreli, čím poškodenej G. C., bytom C.. XX podľa odborného vyjadrenia spôsobili škodu vo výške 444,60 €.

Okresný súd Trenčín za to obvinenému A. S. uložil podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona v spojení s § 49 ods. 2 Tr. zákona a s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 roky

nepodmienečne a na výkon trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom, sp. zn. 2To/113/2012, z 9. januára 2013 zmenil výrok o treste uložený obvinenému A. S. a uložil mu pri nezmenenom výroku o vine podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a výkon tohto trestu mu podľa § 51 ods. 1,2 Tr. zák. podmiennečne odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním na skúšobnú dobu 3 (troch) rokov.

Obvinený A. S. podal proti tomuto rozsudku dovolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1, písm. c), g) a i) Tr. por., v ktorom namietal:

K písm. c) uviedol:

Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd požaduje v čl. 6 ods. 3 písm. b), aby každý kto je obvinený mal primeraný čas na prípravu svojej obhajoby, pričom pod písm. d) tohto bodu poskytuje obvinenému právo vypočúvať svedkov a klásť im otázky. Prostredníctvom daných ustanovení Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sa stanovujú minimálne požiadavky, ktoré zaručia obvinenému možnosť účinne realizovať právo na svoju obhajobu. Keďže Slovenská republika je Európskym dohovorom v súlade s čl. 7 ods. 2 Ústavy SR viazaná, je povinná rešpektovať tieto práva obvineného a uplatňovať ich prednostne pred vnútroštátnymi predpismi. Podľa názoru obvineného v jeho prípade tieto práva rešpektované neboli, keď k ich porušeniu došlo konaním prvostupňového súdu i napriek tomu, že som na to poukazoval vo svojom odvolaní a nápravu nevykonal ani odvolací súd. Konanie, ktorým prvostupňový súd zásadne porušil jeho právo na obhajobu spočívalo v spôsobe akým pristúpil k podaniu znaleckého posudku znalcom Ing. Jánom Straňákom vo veci určenia výšky škody, ktorú mal obvinený spôsobiť. Pritom práve určenie výšky škody je pri trestnom čine krádeže podľa § 212 ods. 1 TZ jednou z obligatórnych náležitostí jeho základnej skutkovej podstaty, a to objektívnej stránky. Vzhľadom na uvedené je preto nevyhnutné, aby bola pri preukázaní viny škoda jednoznačne ustálená v súlade s § 126 TZ. Podľa názoru obvineného zo strany prvostupňového súdu ako ani zo strany znalca Ing. Jána Straňáka mu písomné vyhotovenie znaleckého posudku v zmysle uznesenia Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/88/2010, zo dňa 13. marca 2012 (o pribatí znalca Ing. Jána Straňáka) nebolo doručené. Napriek tomu sa na prvostupňovom súde uskutočnilo dňa 20. júna 2012 hlavné pojednávanie, na ktorom tento umožnil znalcovi Ing. Jánovi Straňákovi predniesť do zápisnice znalecký posudok priamo na hlavnom pojednávaní s odôvodnením, že sa nejedná o právne a skutkovo náročnú trestnú vec, a to ani z pohľadu podania znaleckého posudku. Prvostupňový súd k danému záveru došiel i napriek tomu, že ešte predtým bol vypracovaný v písomnej forme znalecký posudok znalcom Ing. Mariánom Maruškom, ktorý si k jeho vypracovaniu pribral i odborného konzultanta, a ktorého závery boli spochybnené listinnými dôkazmi predloženými zo strany obvineného A. S.. Na otázku obhajcu obvineného z akých podkladov znalec Ing. Ján Straňák pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal, tento uviedol, že zo znaleckého posudku vypracovaného znalcom Ing. Mariánom Maruškom. Taktiež znalec Ing. Ján Straňák uviedol, že predtým nikdy takýto posudok nespracovával. K takémuto podaniu znaleckého posudku pritom prvostupňový súd pristúpil i napriek existencii svojho právoplatného uznesenia, sp. zn. 1T/88/2010, zo dňa 13. marca 2012, v ktorom jednoznačne určil, že znalecký posudok má byť podaný v písomnej forme. Postupom zo strany prvostupňového súdu nebola obvinenému A. S. poskytnutá primeraná lehota na oboznámenie sa so závermi znalca Ing. Jána Straňáka, čoho následkom obvinený tvrdil, že nemal dostatok času na prípravu adekvátnych otázok znalcovi. Pritom ustanovenie § 240 ods. 5 Tr. por. ukladá procesným stranám povinnosť, aby svedkov alebo znalcov, ktorých žiadajú vypočuť na hlavnom pojednávaní oznámili druhej strane minimálne tri pracovné dni pred hlavným pojednávaním. Prvostupňový súd však týmto spôsobom nepostupoval a vzhľadom na existenciu právoplatného uznesenia Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/88/2010, zo dňa 13. marca 2012 svojim postupom porušil zásadne moje právo na obhajobu, keďže na tento dôkaz poukazuje i v odôvodnení prvostupňového rozsudku ako rozhodujúci pre určenie výšky škody. Napokon uviedol, že stále trvá na svojom stanovisku, že znalecký posudok vypracovaný Ing. Jánom Straňákom je dôkaz nezákonný.

K písm. g) v podstate uviedol:

Prvostupňový súd pri ustanovení znalca Ing. Juraja Straňáka použil nesprávny postup podľa § 143 ods. 2 TP i napriek tomu, že predtým ustanovil znalca zapísaného v zozname znalcov. Zo zoznamu znalcov je zrejmé, že v danej dobe bolo v tomto zapísaných viacero znalcov v odbore stavebníctvo a odvetví oceňovanie stavebných prác. Z odôvodnenia prvostupňového rozsudku pritom nevyplýva, prečo prvostupňový súd ustanovil za znalca Ing. Jána Straňáka, ktorý vôbec nemal skúsenosti s takouto znaleckou činnosťou. Takýmto postupom podľa môjho názoru došlo k nesprávnej aplikácii ustanovenia § 143 ods. 2 Tr. por., nakoľko neboli splnené podmienky, aby prvostupňový súd mohol aplikovať dané ustanovenie. Vzhľadom na uvedené podľa obvineného A., znalecký posudok vypracovaný znalcom Ing. Jánom Straňákom predstavuje dôkaz vykonaný v rozpore so zákonom. Z odôvodnenia prvostupňového rozsudku je zrejmé, že práve tento dôkaz bol rozhodujúci pre určenie výšky škody.

K písm. i) uviedol v podstate toľko, že výšku škody nepovažuje za určenú presne a v súlade so zásadou in dubio pro reo, už i vzhľadom na ním uvádzané ceny odcudzených dosiek inými firmami zaoberajúcimi sa predajom a montážou náhrobných dosiek. Podľa jeho názoru výška škody nebola určená v súlade s § 124 ods. 1, § 125 ods. 1 a § 126 ods. 1 a 3 Tr. zák., bola stanovená v jeho neprospech a to spôsobilo nesprávnu právnu kvalifikáciu jeho konania, ako trestného činu.

Na základe uvedených skutočností obvinený A. S. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný podľa § 377 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia a následne

a/ podľa § 386 ods. 1 TP vyslovil rozsudkom, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. sp. zn. 23To/113/2012, zo dňa 9. januára 2013 bol porušený zákon v ustanoveniach § 143 ods. 2 TP, § 124 ods. 1 TZ, 125 ods. 1 TZ, § 126 ods. 3 TZ, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. c) TZ a to v neprospech obvineného,

b/ podľa § 386 ods. 2 TP rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. sp. zn. 23To/113/2012 zo dňa 9. januára 2013 a tiež rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/88/2010 zo dňa 20. júna 2012 zrušil tak vo výroku o vine ako aj vo výroku o treste a

c/ podľa § 386 ods. 2 TP zrušil aj ďalšie rozhodnutia (výrok o treste rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3To/4/2013, zo dňa 11. marca 2013) na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresná prokuratúra Trenčín sa k dovolaniu vyjadrila nasledovne:

Okresný súd Trenčín vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 odsek 10 a 12 Trestného poriadku a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Vo vzťahu k určeniu výšky škody súd vychádzal z výpočtu znalca Ing. Jána Straňáka, ktorý mal dlhoročné odborné skúsenosti z oblasti kamenárstva. Bez povšimnutia nemôže zostať ani skutočnosť, že znalec Ing. Maruška ustálil v znaleckom posudku ešte vyššiu škodu, než ktorú si prvostupňový a následne aj odvolací súd osvojili ako kvalifikačné kritérium pre posúdenie daného skutku.

Oba vo veci konajúce súdy vykonali v predmetnej trestnej veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy správne zistili a ustálili skutkový stav, tak ako je tento uvedený vo výrokovej časti rozsudku. Pokiaľ ide o znalca Ing. Marušku, jeho priratie do veci bolo v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a nedošlo k pochybeniu ani v tom, pokiaľ tento znalec z odboru stavebníctva si pribral odborného konzultanta na zodpovedanie potrebných otázok. Pán L. ako odborný konzultant z firmy Agena -CUV Trenčín, ktorá sa zaoberá výrobou pomníkov a hrobovej architektúry, bol nepochybne osobou spôsobilou vyjadriť sa k hodnote odcudzených náhrobných kameňov. Pokiaľ súd prvého stupňa, vzhľadom na námietky obhajoby, ohľadne tohto znaleckého posudku pribral do veci znalca Ing. Straňáka, aj tento úkon je v súlade s § 143 odsek 2 Trestného poriadku. Je faktom, že tento znalec nestihol vypracovať posudok v písomnej forme a pokiaľ ho súd vypočul na hlavnom pojednávaní v zmysle ustanovenia § 145 odsek 2 Trestného poriadku, v žiadnom prípade procesne nepochybil. Tá skutočnosť, že v zápisnici o hlavnom pojednávaní chýbajú údaje týkajúce sa znaleckej doložky v zmysle § 17 odsek 4 zákona o znalcoch a tlmočníkoch, nie je pochybením v zmysle Trestného poriadku a z

hľadiska objektivity podaného znaleckého posudku nemá žiadny význam. V tejto súvislosti je potrebné upriamiť pozornosť aj na tú skutočnosť, že predchádzajúci obhajca obžalovaného predložil súdu cenník od firmy Pripko - kamenárstvo Chtelnica, z ktorého vyplýva, že v čase odcudzenia predmetných náhrobných kameňov bola hodnota metra štvorcového kameňa Rosa Beta, o hrúbke 3 cm lešteného neorezaného 53,20 Eur bez DPH. To znamená, že 4,818 m² odcudzených náhrobných dosiek malo hodnotu 256,176 Eur bez DPH s DPH 307,439 €. Pokiaľ sa k tomu prirába práca spočívajúca v orezaní kameňov, potom sa posudok znalca Ing. Straňáka, ktorý ustálil výšku škody na 414,60 €, javí byť ako posudok najobjektívnejší a je možné z neho pri ustálení výšky spôsobenej škody vychádzať.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd ani krajský súd nepochybili ani pri právnom posúdení konania obžalovaného A. S. zhodne s obžalobným návrhom ako spolupáchateľstvom spáchaný zločin krádeže podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno c) Trestného zákona, pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež. zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil.

Skutkový stav veci, tak ako ho ustálil a zistil prvostupňový súd, ako aj odvolací súd nevykazuje žiadne nedostatky takého charakteru, ktoré by dovoľovali spochybniť v tej nadväznosti prijaté právne závery súdov o vine obžalovaného. Závery o vine obžalovaného vyvodil súd z vykonaného dokazovania, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi tak jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne. Okresný súd Trenčín sa náležitým spôsobom vysporiadal aj s obranou obžalovaného.

S poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti navrhol prokurátor, aby dovolací súd podľa § 382 písmeno c) Trestného poriadku dovolanie odsúdeného A. S. zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods.2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Súčasne ale zároveň zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1, písm. c), g) a i) Tr. por.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, umožňuje oprávneným osobám namietať zásadné porušenie procesnoprávnych a hmotnoprávnych ustanovení v rozhodnutiach sudov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por.

V zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytykajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. označený obvineným A. S. nie je podopretý relevantnými tvrdeniami.

Podľa tohto ustanovenia dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Zo spisu Okresného súdu Trenčína dovolací súd zistil na strane 469, že uznesením tohto súdu z 13. marca 2012, ktoré bolo doručené obvinenému A. S. a jeho vtedajšiemu obhajcovi JUDr. Martinovi Bartkovi bol do konania pribratý ako znalec Ing. Ján Straňák, ktorého hlavnou úlohou bude, vzhľadom na pochybnosti vzniknuté v konaní pred súdom, vyčísliť hodnotu odcudzených náhrobných dosiek v čase odcudzenia.

Podľa § 240 ods. 5 Tr. por., na ktorý sa obvinený A. S. v dovolaní odvoláva, svedkov a znalcov, ktorých navrhuje obvinený alebo prokurátor vypočuť na hlavnom pojednávaní, treba prokurátorovi alebo

obvinenému oznámiť najneskôr tri pracovné dni pred hlavným pojednávaním, pokiaľ tieto skutočnosti neboli oznámené v obžalobe alebo pri predbežnom prejednaní obžaloby. Bez zachovania uvedenej lehoty ich na hlavnom pojednávaní možno vypočúť, len ak prokurátor a obvinený s tým súhlasia.

Z citácie tohto ustanovenia je zrejmé, že kvôli zachovaniu zásady kontradiktórnosti musí byť dôkaz navrhnutý na jeho vykonanie jednou zo strán - prokurátorom alebo obvineným - oznámený najneskôr tri pracovné dni pred hlavným pojednávaním.

V danom prípade sa nejednalo o návrh prokurátora ani obvineného, išlo o úkon súdu, ktorý si pre rozhodnutie potreboval ujasniť a presne zistiť výšku spôsobenej škody. Dané ustanovenie nemožno preto v tomto prípade vôbec použiť.

Navyše, ako už bolo uvedené, uznesenie o pribratí znalca Ing. Straňáka bolo doručené obvinenému i jeho obhajcovi 30. resp. 19. marca 2012. Niet preto pochybností o tom, že na vykonanie takého úkonu a dôkazu sa mali obaja dostatočný čas pripraviť. Na hlavnom pojednávaní, ktoré sa malo konať 16. mája 2012 sa nedostavil práve uvedený znalec, ale i ďalšie osoby, čo malo za následok, jeho odročenie na 20. júna 2012, kedy znalec v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, po tom, čo zložil sľub znalca (č. l. 165 a 166 spisu Okresného súdu Trenčín zn. 1T 88/2010), bol riadne uznesením pribratý do konania ako znalec, znalecký posudok nadiktoval priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Tento postup je v súlade s ustanoveniami §§ 143 ods. 2 a 145 ods. 1a 2 Tr. por., pretože o tom, či ide v prerokúvanej veci o jednoduchšiu alebo komplikovanejšiu vec alebo či by podanie posudku pôvodným znalcom alebo iným znalcom, ako tým, ktorého sa súd rozhodol pribrať do konania, hoci nebol zapísaný v zozname znalcov, a tým, by podanie znaleckého posudku bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo nákladmi, rozhoduje súd, ktorý v danej veci práve koná.

Aj dovolací súd konštatuje, že okresný súd nepochybil, ak do konania pribral osobu, ktorá síce nebola zapísaná v zozname znalcov, avšak bola spôsobilá na podanie znaleckého posudku, pre svoje odborné schopnosti a skúsenosti, splnila podmienky pre to, aby v konaní mohla ako znalec vystupovať a pre jednoduchosť prípadu nadiktovala znalecký posudok priamo do zápisnice na hlavnom pojednávaní.

Nadôvažok treba dodať, že obvinený A. S. nielenže sa doručením uznesenia o pribratí znalca dozvedel o jeho činnosti v jeho trestnej veci a mohol sa tak náležite pripraviť na obhajobu, tiež vedel, že 20. júna 2012 bude na hlavnom pojednávaní tento znalec vypočutý, navyše v konaní bol neustále zastúpený obhajcom, a to i 20. júna 2012, kedy znalec Ing. Ján Straňák diktoval priamo do zápisnice znalecký posudok, mohol sa teda tohto konania zúčastniť a obhajovať sa voči tvrdeniam znalca i sám, ak činnosť obhajcu považoval za nedostatočnú.

Dovolací súd však z citovaného spisu zistil na č. l. 195 a 208, že obvinený A. S. žiadal a zároveň súhlasil, aby sa hlavné pojednávanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti.

Dovolací súd z týchto zistení nemohol konštatovať porušenie práva na obhajobu, pretože obvinený vedel o pribratí znalca, poznal jeho úlohu v trestnom konaní, ktorá spočívala v jednoduchej úlohe určiť výšku spôsobenej škody a mal dostatok času, či už sám alebo prostredníctvom obhajcu najneskôr na hlavnom pojednávaní 20. júna 2012, v jednoduchej trestnej veci namietat' závery znalca.

Dovolací súd nepovažoval postup okresného a teda ani krajského súdu za taký, ktorý by spôsobil porušenie práv na obhajobu alebo vykonanie dôkazu - znaleckého posudku - nezákonným spôsobom.

Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa spôsobu zistenia výšky škody, dovolací súd pripomína známu skutočnosť.

Podľa § 371 ods. 1, písm. i) Tr. por., dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolací súd predovšetkým upozorňuje na znenie uvedeného ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

So zreteľom na zvýraznený text, obvinený nie je oprávnený podať dovolanie pre nesprávne alebo neúplné skutkové zistenia, a navyše skutok pre ktorý bol obvinený A. S. v prerokúvanej trestnej veci uznaný za vinného, tak, ako bol ustálený oboma súdmi nepripúšťa inú právnu kvalifikáciu, než ktorá bola použitá.

Vzhľadom na to, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť, nemožno ani vyhovieť dovolaniu obvineného A. S., pretože dovolací súd nezistil naplnenie dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), g) a i), ani žiadne porušenie zákona v ich intenciách, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.